

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BR/

Cabinetul Președintelui

Către

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În temeiul dispozițiilor art. 514 Cod procedură civilă, art. 21 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015 și pct. II.7 din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 725/2015, vă solicităm să vă pronunțați asupra următoarei probleme de drept soluționate diferit de instanțele judecătorești:

<<Interpretarea sintagmei „aceeași pricină”, care îl face pe judecător incompatibil în temeiul art. 41 alin. 1 teza I din Codul de procedură civilă, în situația în care este investit să judece o cale extraordinară de atac (revizuire sau contestație în anulare) împotriva unei decizii dată tot într-o cale extraordinară de atac exercitată, succesiv, împotriva hotărârii sale din apel/recurs.

Dacă, în temeiul art. 41 alin. 1 raportat la art. 42 alin. 1 pct. 1 Cod procedură civilă, judecătorul care a pronunțat decizia din apel este incompatibil absolut să soluționeze cererea de revizuire/contestație în anulare exercitată împotriva deciziei date în recursul exercitat împotriva deciziei sale din apel.>>

Vă înaintăm copia hotărârii colegiului de conducere al Curții de Apel Brașov nr. 53/27 mai 2020 și materialul constituit în legătură cu chestiunea de drept ce face obiectul sesizării.

Cu deosebită considerație,

Președintele Curții de Apel Brașov

CURTEA DE APEL BRAȘOV
Colegiul de conducereHOTĂRÂREA nr. 53
emisă astăzi, 27 mai 2020

Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov, convocat și întrunit în ședința din 27 mai 2020 în conformitate cu dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. q și art. 23 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015, a luat în dezbatere punctul 5 al ordinii de zi, respectiv, *referatul președintelui secției civile privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu un recurs în interesul legii.*

Prin referatul formulat se solicită colegiului de conducere ca, în temeiul prevederilor art. 514 Cod procedură civilă, art. 21 alin. 2 din Hotărârea C.S.M. nr. 1375/2015 și pct. II.7 din Hotărârea C.S.M. nr. 725/2015, să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema de drept soluționată diferit în cadrul secției civile a Curții de Apel Brașov și de alte instanțe din țară, referitoare la „*Interpretarea sintagmei „aceeași pricină”, care îl face pe judecător incompatibil în temeiul art. 41 alin. 1 teza I din Codul de procedură civilă, în situația în care este investit să judece o cale extraordinară de atac (revizuire sau contestație în anulare) împotriva unei decizii dată tot într-o cale extraordinară de atac exercitată, succesiv, împotriva hotărârii sale din apel/recurs.*”

Dacă, în temeiul art. 41 alin. 1 raportat la art. 42 alin. 1 pct. 1 Cod procedură civilă, judecătorul care a pronunțat decizia din apel este incompatibil absolut să soluționeze cererea de revizuire/contestație în anulare exercitată împotriva deciziei date în recursul exercitat împotriva deciziei sale din apel”.

Problema de drept ce a creat divergență de practică judiciară vizează interpretarea și aplicarea prevederilor art. 41 alin. 1 teza I din Codul de procedură civilă, respectiv, a aceleiași norme legale coroborată cu art. 42 alin. 1 pct. 1 Cod procedură civilă, în ipoteza în care hotărârea atacată într-o contestație în anulare sau revizuire nu a fost pronunțată de către judecătorul care formulează cerere de abținere sau este recuzat în temeiul normelor legale indicate, dar prin care s-a soluționat o altă cale extraordinară de atac (contestație în anulare, revizuire, recurs) declarată împotriva unei hotărâri pronunțate de un complet din care a făcut parte acesta (în fond, apel, recurs, contestație în anulare sau revizuire).

Dispoziții legale incidente:**1. Legea nr. 134/2010 din 1 iulie 2010 privind Codul de procedură civilă:**

ART. 41: „(1) Judecătorul care a pronunțat o încheiere interlocutorie sau o hotărâre prin care s-a soluționat cauza nu poate judeca aceeași pricină în apel, recurs, contestație în anulare sau revizuire și nici după trimiterea spre rejudecare, cu excepția cazului în care este chemat să se pronunțe asupra altor chestiuni decât cele dezlegate de instanța de apel sau, după caz, de recurs.”

ART. 42: (1) Judecătorul este, de asemenea, incompatibil de a judeca în următoarele situații:

1. când și-a exprimat anterior părerea cu privire la soluție în cauza pe care a fost desemnat să o judece. Punerea în discuția părților, din oficiu, a unor chestiuni de fapt sau de drept, potrivit art. 14 alin. (4) și (5), nu îl face pe judecător incompatibil;”

Sunt avute în vedere toate situațiile de abținere, atât înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 310/2018, cât și după.

În fapt, în activitatea Secției civile a Curții de Apel Brașov s-a constatat existența unei practici și a unor opinii neunitare cu privire la soluția ce se impune în soluționarea unei cereri de abținere sau de recuzare formulate în ipotezele anterior menționate. Totodată, față de numărul relativ mare al situațiilor în care un justițiabil formulează mai multe cereri de contestație în anulare sau revizuire succesiv, pornind de la una și aceeași hotărâre inițială, declarate „în cascadă” una împotriva alteia (respectiv toate, cu excepția primei, fiind îndreptate împotriva unor hotărâri intermediare pronunțate tot în astfel de căi extraordinare de atac), s-a observat existența riscului ca, pe baza unei interpretări greșite a normelor legale aplicabile în materie, să se creeze artificial situații de incompatibilitate cu privire la toți membrii secției în ceea ce privește soluționarea unor astfel de contestații în anulare sau revizuire, din cauza abținerii sau recuzării tuturor judecătorilor care au soluționat litigiul de bază sau diverse contestații în anulare și revizuire formulate succesiv ulterior.

Dintr-o perspectivă mai largă, s-a reținut că la nivelul Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel Brașov practica este unitară, în sensul respingerii unor astfel de cereri de abținere sau recuzare, cu precizarea că art. 42 alin. 1 pct. 1 Cod procedură civilă se consideră că nu este incident, astfel după cum rezultă din adresa din data de 29.01.2020 a președintelui de secție.

S-a remarcat totodată faptul că prin decizia nr. 32/9.12.2019 pronunțată în dosarul nr. 2470/1/2019 de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursurilor în interesul legii, aceasta a decis:

„Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 64 alin. (3) din Codul de procedură penală stabilește că:

Judecătorul care a participat la judecarea unei cauze nu poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale extraordinară de atac, în etapa admisibilității în principiu (contestație în anulare, revizuire și recurs în casație).”

Sub aspectele care interesează conform celor de mai sus, în considerentele acestei decizii s-au reținut următoarele:

„10.2. Pe fondul recursului în interesul legii

În structura tipică a procesului penal, în actuala codificare, distingem patru faze: urmărirea penală, camera preliminară, judecata și punerea în executare a hotărârilor penale.

Fazele procesului penal sunt diviziuni ale acestuia în care își desfășoară activitatea o anumită categorie de organe judiciare în îndeplinirea atribuțiilor ce se înscriu în funcția lor procesuală și după epuizarea cărora pot fi date anumite soluții privind cauza penală. În cadrul organelor judiciare penale, fiecărei categorii de organe i-a fost conferită, prin lege, o anumită funcție procesuală, astfel că vom distinge funcția procesuală de desfășurare a urmăririi penale, funcția procesuală de desfășurare a camerei preliminare, funcția desfășurării judecării cauzelor penale și funcția punerii în executare a hotărârilor judecătorești penale.

În partea specială a Codului de procedură penală, legiuitorul a consacrat titlul III, cu denumirea marginală "Judecata", celei de-a treia faze a procesului penal. În cadrul acestui titlu, cap. II reglementează judecata în primă instanță, cap. III este dedicat apelului, iar cap. V căilor extraordinare de atac, cu mențiunea că primele trei secțiuni ale acestui din urmă capitol sunt dedicate contestației în anulare, recursului în casație și revizurii.

În privința acestor trei căi extraordinare de atac, legiuitorul a prevăzut etapa admiterii în principiu, reglementările fiind menționate supra la pct. 4.

Prin dispozițiile art. 64 din Codul de procedură penală au fost reglementate cazurile de incompatibilitate a judecătorului, alin. (3) prevăzând că judecătorul care a participat la

judicarea unei cauze nu mai poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale de atac sau la rejudecarea cauzei după desființarea ori casarea hotărârii.

În aceste condiții, câtă vreme legiuitorul a folosit sintagma "aceleiași cauze într-o cale de atac", fără a distinge între calea ordinară a apelului și căile extraordinare de atac, nu se poate susține că acestea din urmă au fost excluse, pe cale de interpretare, din sfera incompatibilității.

Chiar dacă în etapa admiterii în principiu, prin natura și conținutul ei specific, se verifică doar întrunirea condițiilor de exercitare a căii extraordinare de atac referitoare la caracterul definitiv al hotărârii penale ce face obiectul căii extraordinare de atac, dacă este formulată de o persoană care are calitatea cerută de lege pentru a o exercita, dacă este introdusă în termenul prevăzut de lege, dacă motivele concrete invocate în susținerea căii extraordinare de atac se încadrează în cazurile expres și limitativ prevăzute de Codul de procedură penală și dacă în sprijinul contestației sunt depuse dovezi ori sunt invocate dovezi care există în dosar, nu se poate susține că această etapă nu se circumscrie unei judecăți, câtă vreme dispozițiile care reglementează etapa admiterii în principiu pentru fiecare dintre aceste căi extraordinare de atac sunt cuprinse în Partea specială a Codului de procedură penală, titlul III - Judecata. Faptul că și în etapa admiterii în principiu are loc o judecată a fost reținut și de Curtea Constituțională a României în paragraful 16 al Deciziei nr. 542/2015, prin care s-a constatat că soluția legislativă potrivit căreia admisibilitatea în principiu a contestației în anulare se examinează de către instanță "fără citarea părților" este neconstituțională.

Astfel, instanța de contencios constituțional a reținut că "Referitor la activitatea procesuală desfășurată de instanță în etapa admiterii în principiu a contestației în anulare, Curtea constată că instanța examinează cererea sub aspectul îndeplinirii condițiilor de folosire a acestei căi extraordinare de atac, realizând o activitate procesuală de statuire în ceea ce privește exercitarea unui drept procesual și, implicit, soluționarea unei situații procesuale, ceea ce înseamnă că este vorba de o judecată și că sunt incidente prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora «părțile au dreptul la un proces echitabil [...]»". De altfel, chiar dacă nu în materie penală, ci în materie civilă, legiuitorul, prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 18 decembrie 2018, a modificat art. 41 alin. (1) din Codul de procedură civilă ce reglementează cazurile de incompatibilitate absolută, textul de lege prevăzând că "Judecătorul care a pronunțat o încheiere interlocutorie sau o hotărâre prin care s-a soluționat cauza nu poate judeca aceeași pricină în apel, recurs, contestație în anulare sau revizuire și nici după trimiterea spre rejudecare, cu excepția cazului în care este chemat să se pronunțe asupra altor chestiuni decât cele dezlegate de instanța de apel sau, după caz, de recurs".

Este de menționat faptul că soluția legislativă menționată în alineatul precedent este diferită celei din codificarea procesual civilă anterioară care, prin art. 24 alin. 1, prevedea că "Judecătorul care a pronunțat o hotărâre într-o pricină nu poate lua parte la judecata aceleiași pricini în apel sau în recurs și nici în caz de rejudecare după casare" și pe tărâmul căreia Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat Decizia nr. II din 15 ianuarie 2007 în recurs în interesul legii, în sensul că "Judecătorul care soluționează fondul cauzei nu devine incompatibil să soluționeze cererea de revizuire sau contestația în anulare", observându-se faptul că, în textul de lege precitat, căile extraordinare de atac în materie civilă erau excluse explicit din sfera de incidență a acestui caz de incompatibilitate."

Astfel după cum rezultă din cele de mai sus, în esență, soluția adoptată de către instanța supremă se sprijină pe ideea că în etapa admiterii în principiu a unei contestații în anulare sau revizuirii se realizează o judecată, în accepțiunea art. 64 alin. 3 din Codul de procedură penală, care nu distinge între calea ordinară a apelului și căile extraordinare de atac.

Prin această decizie nu s-a statuat cu privire la înțelesul noțiunii de „aceeași cauză” la care face referire art. 64 alin. 3 Cod procedură penală și, în mod evident față de obiectul sesizării,

nici asupra noțiunii similare de „aceeași pricină” regăsită în prevederile art. 41 alin. 1 Cod procedură civilă.

De asemenea, se remarcă faptul că ipoteza de lucru a fost aceea în care judecătorul investit cu soluționarea contestației în anulare/revizuirii pronunțase hotărârea atacată în mod direct pe această cale (ex. considerentele de la pct. 2.b): „Practica actuală este în sensul că în situația în care judecătorul care a luat parte la judecarea unei cauze și a pronunțat decizia ce face obiectul unei căi extraordinare de atac este în sensul înlocuirii acestuia în etapa examinării admisibilității în principiu a cauzei prin întocmirea de către magistratul-asistent a unui proces-verbal de înlocuire.” – punctul de vedere al completurilor de 5 judecători în materie penală din cadrul I.C.C.J.).

Pe cale de consecință, problema de drept asupra căreia a statuat instanța supremă prin decizia de mai sus este diferită de cea supusă atenției în prezent.

Verificând întreaga documentație înaintată de curțile de apel din țară la solicitarea președintelui secției civile a Curții de Apel Brașov privind dezbaterea acestei probleme de drept, s-a constatat că există o practică neunitară la nivel de țară, ceea ce justifică aplicarea dispozițiilor art. 514 și 515 Cod procedură civilă, cu mențiunea că problema de drept supusă atenției nu a fost înțeleasă corect de către toate instanțele consultate, astfel încât o parte din jurisprudența anexată vizează situația în care judecătorul care a soluționat o pricină a fost ulterior investit cu soluționarea unei contestații în anulare sau revizuirii îndreptată împotriva propriei hotărâri, chestiune ce nu a fost ridicată de către Curtea de Apel Brașov, hotărârile respective nefiind menționate în cele de urmează.

În problema juridică anterior expusă se conturează două opinii:

1. **Într-o primă orientare** s-a apreciat că judecătorul care a pronunțat o hotărâre prin care s-a soluționat cauza nu este incompatibil și poate soluționa o contestație în anulare sau o revizuire îndreptată împotriva unei hotărâri pronunțate într-o altă cale extraordinară de atac (contestație în anulare, revizuire sau recurs) ce a avut ca obiect propria hotărâre (sau o hotărâre prin care a fost soluționată o altă cale extraordinară de atac, intermediară față de propria hotărâre).

Argumentele care stau la baza acestei opinii sunt următoarele:

a) întrucât contestația în anulare/revizuirea nu au ca obiect hotărârea pronunțată de judecătorul investit cu soluționarea acestora, nu suntem în prezența aceleiași pricini, în accepțiunea art. 41 alin. 1 Cod procedură civilă; sintagma „aceeași pricină” trebuie interpretată ca desemnând cauza/cererea introductivă de instanță în cadrul căreia are loc judecata, pronunțarea hotărârii și exercitarea căilor de atac ordinare și extraordinare împotriva acesteia;

b) art. 41 alin. 1 Cod procedură civilă are ca situație premisă pronunțarea de către judecătorul care se abține a unei încheieri interlocutorii sau a unei hotărâri prin care s-a soluționat cauza; situația în discuție se referă la alt context, respectiv, la o verigă intermediară care excede intenției legiuitorului de a elimina cazurile de incompatibilitate, astfel cum reiese din interpretarea art. 41 alin. 1 teza I din Codul de procedură civilă.;

c) dacă legiuitorul ar fi dorit să existe incompatibilitate absolută și în cazul analizat, ar fi menționat expres aceasta, lucru pe care nu l-a făcut; cazurile de incompatibilitate absolută sunt expres reglementate și trebuie interpretate restrictiv, neputându-se extinde printr-o simplă analogie;

d) scopul reglementării analizate, respectiv, înlăturarea posibilității ca un judecător să-și reanalizeze propria hotărâre, este respectat și în situația respingerii cererii de abținere/recuzare în cazurile aflate în discuție, întrucât admiterea contestației în anulare sau a revizuirii nu presupune automat admiterea căii de atac extraordinare anterioare, soluționată prin hotărârea atacată, ci doar reanalizarea sa, cu menținerea posibilității de respingere, inclusiv pentru motive de inadmisibilitate;

e) în situațiile enunțate nu se poate reține *de plano* existența unui caz de incompatibilitate, acesta putând interveni doar în situația în care, pe parcursul soluționării căii extraordinare de atac, se ridică aspecte judecate anterior; nu este exclusă aplicarea prevederilor art. 42 alin. 1 pct. 1

Cod procedură civilă pentru situația în care analiza temeiurilor pe care petentul și-a întemeiat calea extraordinară de atac obligă judecătorul să facă trimiteri la propriile statuări inserate în decizia pronunțată anterior în apel/recurs;

f) procedura specială aplicabilă în materia contestației în anulare și a revizuirii, impune cu prioritate analizarea admisibilității acestor căi extraordinare de atac, adică a unor elemente distincte și mult îndepărtate față de cele soluționate prin hotărârea pronunțată de către judecătorul investit în prezent cu o astfel de cale de atac. Pe cale de consecință, anterior declarării căii de atac în discuție ca fiind admisibilă, nu se poate realiza o rejudecare a precedentei căi extraordinare de atac (contestație în anulare, revizuire sau recurs) și, cu atât mai mult, a pricinii care a fost soluționată anterior de către judecătorul care se abține/este recuzat. Astfel, acesta are atât obligația cât și posibilitatea concretă de a se abține doar de la rejudecarea contestației în anulare sau revizuirii îndreptată împotriva hotărârii prin care a soluționat pricina (sau a soluționat o altă cale extraordinară de atac).

În sensul acestei opinii au fost pronunțate următoarele hotărâri:

1. Curtea de Apel Brașov

- Încheiere / 09.05.2019, dos. civ. 270/64/2017 al Curții de Apel Brașov – Secția de contencios administrativ și fiscal;

- Încheiere din 29.06.2017, dos. civ. 326/64/2017 al Curții de Apel Brașov – Secția de contencios administrativ și fiscal,

2. Curtea de Apel București

- Încheiere din 24.09.2019, dos. civ. nr. 3405/2/2019 al Curții de Apel București – Secția a VI-a Civilă;

- Încheiere din 28.10.2019, dos. civ. nr. 4894/2/2019 al Curții de Apel București – Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

3. Curtea de Apel Cluj Napoca

- Încheierea nr. 35/C/15.02.2014 a Judecătoriei Șimleul Silvaniei;

- Încheierea nr. 8012/CC/20.10.2014 a Judecătoriei Bistrița;

4. Curtea de Apel Constanța

- Încheiere din 28.01.2020, dos. civ. nr. 601/36/2019 al Curții de Apel Constanța-Secția I civilă;

- Încheiere din 09.05.2019, dos. civ. nr.152/36/2018 al Curții de Apel Constanța-Secția I civilă.

5. Curtea de Apel Craiova

- Încheiere din 09.09.2019, dos. civ. nr. 1088/54/2019 al Curții de Apel Craiova-Secția I civilă;

- Încheiere din data de 11.06.2018, dos. civ. 1616/95/2018 al Tribunalului Gorj-Secția contencios administrativ și fiscal;

- Încheiere din 29.10.2019, dos. civ. 2681/95/2019 al Tribunalului Gorj-Secția contencios administrativ și fiscal.

6. Curtea de Apel Galați

- Încheiere din data de 30.05.2019, dos. civ. nr. 491/44/2019 al Curții de Apel Galați - Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

7. Curtea de Apel Timișoara

- Încheiere din 25.02.2020, dos. civ. nr.35/59/2020 al Curții de Timișoara – Secția litigii de muncă;

- Încheiere din 26.11.2018, dos. civ. nr.1152/59/2018 al Curții de Timișoara – Secția litigii de muncă.

2. Într-o a doua orientare jurisprudențială au fost admise cererile de abținere/recuzare formulate în situații de același gen, apreciindu-se că judecătorul care a pronunțat o hotărâre prin care a soluționat cauza este incompatibil și nu poate participa la judecata unei contestații în anulare sau revizuirii îndreptate împotriva unei hotărâri pronunțate într-o altă cale extraordinară

de atac ce, la rândul său, a avut ca obiect propria hotărâre, toate acestea fiind date în „aceeași pricină” în sensul art. 41 alin. 1 Cod procedură civilă.

Parte dintre instanțele de judecată la care această opinie este majoritară au precizat că această soluție se întemeiază pe art. 41 alin. 1 în forma inițială a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, iar ulterior modificărilor aduse prin Legea nr. 310/2018 trebuie să se țină seama de distincția impusă în partea finală a art. 41 Cod procedură civilă. S-a arătat că, drept urmare, forma actuală a textului impune completului investit cu soluționarea contestației în anulare/revizuirii stabilirea încadrării/neîncadrării în situația de excepție, caracterul absolut al incompatibilității fiind atenuat prin modificările aduse Codului de procedură civilă prin Legea nr. 310/2018. Astfel, nu este incompatibil în ipotezele aflate în discuție judecătorul care este chemat să se pronunțe asupra altor chestiuni decât cele dezlegate de instanța de apel sau, după caz, de recurs.

În motivarea acestei opinii s-au reținut, în esență, următoarele:

a) dispozițiile art. 41 și 42 Cod procedură civilă nu introduc vreo distincție în privința obiectului căii de atac, respectiv, dacă acesta este reprezentat de însăși hotărârea pronunțată de către judecătorul respectiv sau o hotărâre pronunțată într-o altă cale de atac declarată împotriva acesteia;

b) prin admiterea cererii ce abținere/recuzare se asigură respectarea aparenței de imparțialitate a judecătorului, fiind necesar să nu fie afectată încrederea publică și să fie respectate garanțiile dreptului la un proces echitabil, conferite de art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului;

c) scopul legii este de a nu i se permite judecătorului să își controleze propria soluție și de a fi exclus de la judecată judecătorul a cărui hotărâre ar putea fi, direct sau indirect, afectată ca urmare a admiterii căii de atac extraordinare exercitate de parte;

d) nu prezintă relevanță aspectul dedus judecății în calea de atac extraordinară și nici împrejurarea că aceasta nu privește direct hotărârea din apel/recurs, de vreme ce, în urma admiterii acesteia, s-ar anula/schimba hotărârea prin care s-a soluționat calea de atac extraordinară exercitată împotriva hotărârii din apel/recurs;

e) sintagma „aceeași pricină” vizează întregul proces, până la epuizarea căilor de atac, inclusiv a celor extraordinare, chiar dacă acestea privesc hotărâri pronunțate de alți judecători, câtă vreme tind, în final, la retractarea deciziei pronunțate de către judecătorul investit cu o contestație în anulare/revizuire.

În sensul acestei opinii au fost pronunțate următoarele hotărâri:

1. Curtea de Apel Brașov

- Încheiere din 04.11.2019, dos. civ. 488/64/2019 al Curții de Apel Brașov – Secția civilă;
- Încheiere din 16.01.2020, dos. civ. 661/64/2019 al Curții de Apel Brașov – Secția civilă.

2. Curtea de Apel București

- Încheiere din 07.02.2020, dos. civ. nr. 70/2/2020/a1 al Curții de Apel București – Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

3. Curtea de Apel Cluj Napoca

- Încheiere din 08.11.2016, dos. civ. nr. 919/33/2016 al Curții de Apel Cluj.

4. Curtea de Apel Constanța

- Încheiere din 15.10.2019, dos. civ. 396/36/2019 al Curții de Apel Constanța-Secția I civilă.

5. Curtea de Apel Craiova

- Încheiere/30.08.2019, dos. civ. 937/54/2019 al Curții de Apel Craiova-Secția I civilă;
- Încheiere din 19.12.2019, dos. civ. 3383/63/2019 al Curții de Apel Craiova-Secția I civilă;
- Încheiere din 17.09.2019, dos. civ. 1140/54/2019 al Curții de Apel Craiova-Secția I civilă.

6. Curtea de Apel Galați

- Încheiere din data de 08.10.2019, dos. civ. nr.627/44/2019 al Curții de Apel Galați- Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

7. Curtea de Apel Oradea

- Încheiere din 26.01.2019, dos. civ. 4391/111/2016/a1*-A al Curții de Apel Oradea- Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

8. Curtea de Apel Ploiești

- Încheiere din data de 14.09.2017, dos. civ. 2539/114/2017 al Tribunalului Buzău.

9. Curtea de Apel Suceava

- Încheiere din 19.03.2019, dos. civ. 192/39/2019/a2 al Curții de Apel Suceava – Secția I civilă;

- Încheiere din 30.05.2019, dos. civ. 326/39/2019/a1 al Curții de Apel Suceava – Secția I civilă;

- Încheiere din data de 07.10.2019, dos. civ. 694/39/2019/a1 al Curții de Apel Suceava – Secția I civilă;

- Încheiere din 11.12.2019, dos. civ. nr. 883/39/2019/a1 al Curții de Apel Suceava – Secția I civilă;

- Încheiere din 11.12.2019, dos. civ. nr. 882/39/2019/a1 al Curții de Apel Suceava – Secția I civilă;

- Încheiere din data de 11.12.2019, dos. civ. 881/39/2019/a1 al Curții de Apel Suceava – Secția I civilă.

În concluzie, întrucât există practică neunitară cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 41 alin. 1 teza I Cod procedură civilă, independent sau coroborat cu art. 42 alin. 1 pct. 1 Cod procedură civilă, s-a considerat necesară sesizarea I.C.C.J. pentru promovarea unui recurs în interesul legii asupra acestei probleme de drept.

Din verificarea site-ului I.C.C.J. s-a constatat că această chestiune nu a fost dezlegată anterior de către instanța supremă prin mecanismul instituit de art. 519 Cod procedură civilă, iar la acest moment nu este înregistrată o cerere de recurs în interesul legii sau o cauză privind dezlegarea unor chestiuni de drept cu acest obiect.

Punctul de vedere al colegiului de conducere al Curții de Apel Brașov este în sensul primei opinii mai sus expuse, respectiv, că judecătorul care a pronunțat o hotărâre prin care s-a soluționat cauza nu este incompatibil și poate soluționa o contestație în anulare sau o revizuire îndreptată împotriva unei hotărâri pronunțate într-o altă cale extraordinară de atac (contestație în anulare, revizuire sau recurs) ce a avut ca obiect propria hotărâre (sau o hotărâre prin care a fost soluționată o altă cale extraordinară de atac, intermediară față de propria hotărâre).

Prin urmare, considerând că este necesar ca printr-o decizie obligatorie să se stabilească modul unitar de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale menționate, se impune exercitarea atribuțiilor colegiului de conducere de a sesiza Î.C.C.J. pentru promovarea unui recurs în interesul legii.

În temeiul dispozițiilor art. 514 Cod procedură civilă și ale art. 19 alin. 1 lit. o din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea C.S.M. nr. 1375/2015,

Colegiul de conducere, cu unanimitate de voturi,

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru a se pronunța asupra unei probleme de drept soluționate diferit de instanțele judecătorești, respectiv „*Interpretarea sintagmei „aceeași pricină”, care îl face pe judecător incompatibil în temeiul art. 41 alin. 1 teza I din Codul de procedură civilă, în situația în care este investit să judece o cale*

extraordinară de atac (revizuire sau contestație în anulare) împotriva unei decizii dată tot într-o cale extraordinară de atac exercitată, succesiv, împotriva hotărârii sale din apel/recurs.

Dacă, în temeiul art. 41 alin. 1 raportat la art. 42 alin. 1 pct. 1 Cod procedură civilă, judecătorul care a pronunțat decizia din apel este incompatibil absolut să soluționeze cererea de revizuire/contestație în anulare exercitată împotriva deciziei date în recursul exercitat împotriva deciziei sale din apel”.

Data astăzi, 27 mai 2020.

Colegiul de conducere :

Judecător Nicoleta Hădărean – Președintele Curții de Apel Brașov

Judecător Mihaela Darabană

Judecător Răzvan Cosmin Dicu

Judecător Ramona Grația Milu

Judecător Anca Pîrvulescu

Judecător Otilia Diana Pop

Judecător Demis Marius Spărios

CONFORM CU
ORIGINALUL